

Rasmuksen sängyn alla luikerteli boakäärme. Se mateli
ääneti eteenpäin kuin saalista etsien.

Yllättäen otus pysähtyi paikoilleen. Oli aivan hiljaista.

Vaaniko boa jotakin?

Yhtäkkiä se aukaisi suuren kitansa ja...

...haukotteli. Sitten se venytteli pörröisiä tassujansa.

Tassuja? Eihän käärmeillä ole tassuja!

Hetkinen. Vihreitä, punaisia, keltaisia raitoja... Siinähan on vain pitkäksi venähtänyt raidallinen villasukka! Mutta kuka kumma sukassa venyttelee ja haukottelee?

Siellä on tietenkin Arttu-nalle. Arttu on Rasmuksen paras ystävä. Päivisin he leikkivät yhdessä mitä hurjimpia leikkejä, kiitävät läpi viidakon liaaneillaan ja taistelevat rohkeasti merihirviöitä vastaan.

Jos hämmästelet, miksi joku nukkuisi sängyn alla, sille on olemassa aivan luonnollinen selitys. Aina iltaisin hämärän hiivittyä huoneeseen Rasmus ei näet tuntenut oloaan enää kovin rohkeaksi.

Mitä jos sängyn alle oli jäänyt **hirviötä**?

Ja niinpä eräänä iltana hammaspesun jälkeen Rasmus ei halunnut mennä ollenkaan nukkumaan. Mutta ei aikaakaan, kun Arttu ja Rasmuksen isä saivat loistoajatuksen.

”Kuule, Arttuhan voisi muuttaa sängyn alle. Silloin sinne ei pääse kukaan muu”, isä ehdotti.

Rasmuksesta idea oli mainio. Yhdessä he etsivät kenkälaatikon Arttulle pediksi ja asettelivat sinne isän vanhoja villasukkia pehmusteeksi. Lopuksi kaikki kolme karjahtivat yhteen ääneen aivan kuin oikeat karhut!

Karjahda
kuin karhu!